

ПРОЛОГ

Пекло на землі

Вашингтон, округ Колумбія;
можливо, уже в недалекому майбутньому

Детонація мегатонного термоядерного боєприпасу починається з такого страшного спалаху світла й викиду жару, що людський мозок не може це досягнути⁵. 180 мільйонів градусів за Фаренгейтом (приблизно 100 мільйонів градусів за Цельсієм) — це в чотири чи п'ять разів спекотніше*, ніж температура в ядрі Сонця⁶.

У перші частки мілісекунди після падіння термоядерної бомби на Пентагон, що неподалік Вашингтона, поширюється випромінювання — м'яке, рентгенівське, з дуже короткими хвилями⁷. Воно вкрай нагріває довколишнє повітря — до мільйонів градусів — і створює величезну вогняну кулю, яка розширюється зі швидкістю мільйони кілометрів за годину. За кілька секунд вона виростає до понад 1,6 км в діаметрі⁸, а інтенсивність теплового випромінювання й надзвичайно висока температура призводять до того, що бетонні поверхні вибухають, металеві предмети плавляться чи випаровуються, каміння розлітається на друзки, а люди миттю обертаються на охопленій полум'ям вуглець.

П'ятиповерхова п'ятигранна будівля Пентагону й усе, розташоване на майже 2 мільйонах квадратних метрів його офісних

* Якщо враховувати типову температуру в центрі Сонця, то вона складає близько 15 мільйонів градусів за Цельсієм. Тому температура в епіцентрі термоядерного вибуху в понад 6 разів перевищує температуру в ядрі Сонця. — *Прим. наук. ред.*

площ, ще з першим спалахом світла й жару вибухає та перетворюється на розпечений пил. Стіни осипаються уламками від майже одночасної ударної хвилі. Усі 27 тисяч працівників миттєво гинуть.

Ніщо не виживе в цій вогняній кулі.

Ніщо.

Епіцентр вибуху стерто під нуль⁹.

Теплове випромінювання від вогняної кулі поширюється зі швидкістю світла й підпалює все займисте на кілька кілометрів навколо, в усіх напрямках у межах прямої видимості¹⁰. Фіранки, папери, книжки, дерев'яні огорожі, одяг, сухе листя — усе миттю спалахує й закручується у величезний вогняний смерч¹¹, що охоплює площу 260 чи й більше квадратних кілометрів, де раніше билось серце американського уряду й мешкало шість мільйонів людей.

За кілька кілометрів на північний захід від Пентагону на спалені й обвуглені цурпалки вмить перетворюється понад 2,5 квадратного кілометра Арлінгтонського національного цвинтаря: 400 тисяч останків загиблих воїнів і їхні надгробки, 3800 могил звільнених з рабства афроамериканців на ділянці 27, відвідувачі, які цього пообіддя ранньої весни віддають останню шану померлим, доглядачі, які стрижуть газони, арбористи, які пильнують дерева, екскурсоводи, що ведуть групи, солдати Старої гвардії* в білих рукавичках, які стоять на варті біля могили Невідомого солдата. Усі ці постаті обертаються на кіптяву, органічний порошок. Умить загиблим у полум'ї пощастило: їх омине небувалий жах, рокований тим 1–2 мільйонам людей¹², що зазнали тяжких поранень від першого «грому серед ясного неба», але лишилися в живих.

* *Old Guard* — так в Армії США називають 3-й піхотний полк, найстаріший піхотний підрозділ, що несе службу з 1784 року. Нині це основний підрозділ військового округу Вашингтон. — Тут і далі прим. пер., якщо не зазначено іншого.

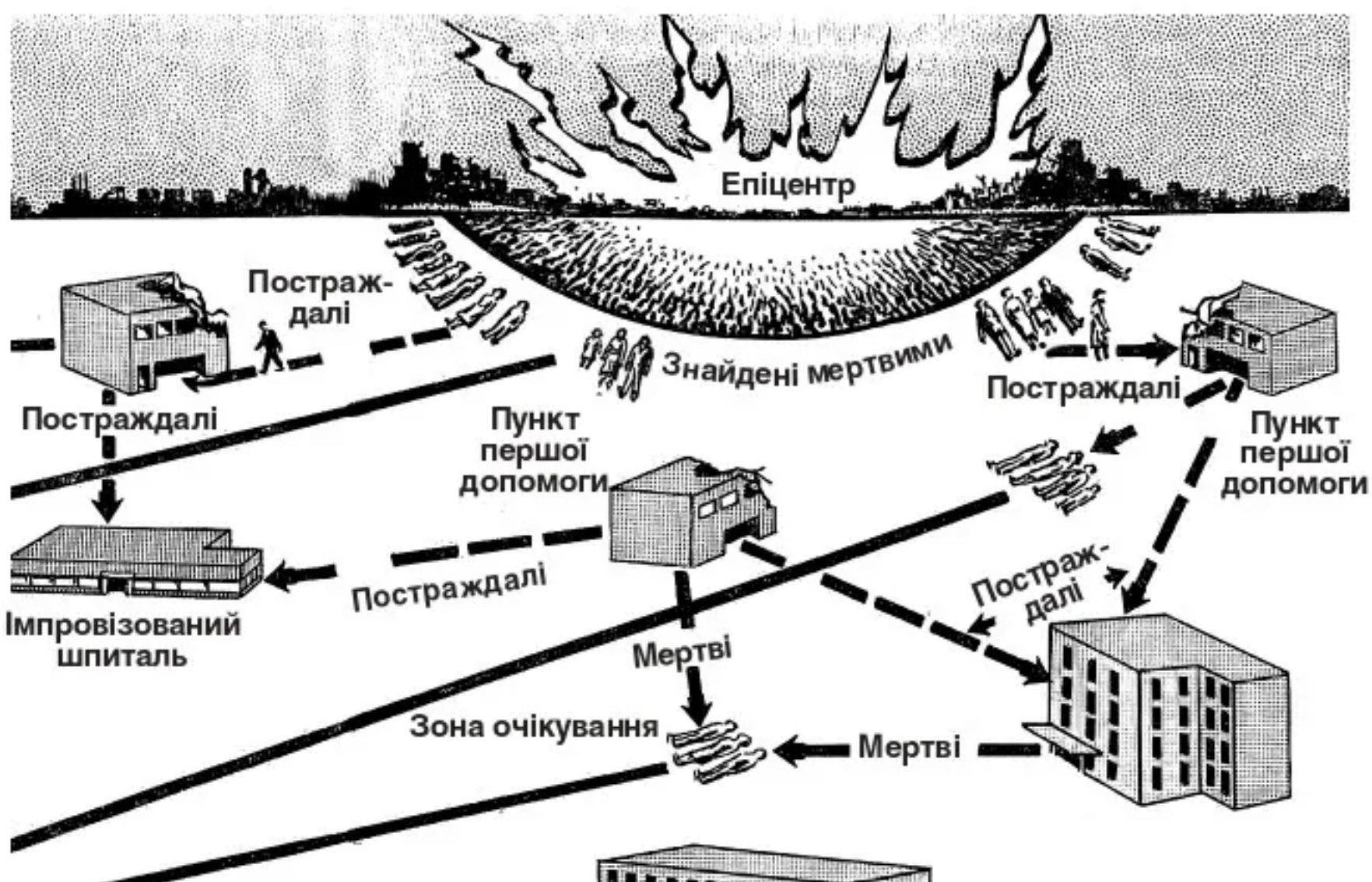
На протилежному березі ріки Потомак, за півтора кілометра на північний схід, розжарюються, розколюються, тріскаються — розпадаються мармурові стіни й колони меморіалів Лінкольна та Джефферсона¹³. Сталеві й кам'яні мости, автостради, що з'єднують ці історичні пам'ятники з довколишніми місцинами, здиблюються й руйнуються. А на південь, по той бік шосе I-395, повністю стирається з лиця землі величезний, лискучий Центр моди в Пентагон-сіті з його скляними стінами й численними крамницями модних брендів одягу й товарів для дому, а також зникають навколишні ресторани, офіси й прилеглий готель *Ritz-Carlton*. Стельові балки перерізом 5×10 см, ескалатори, люстри, килими, меблі, манекени, собаки, білки, люди — усе займається й палає. Кінець березня, 15:36 за місцевим часом.

Минуло три секунди від першого вибуху. За 4 км на захід у Національному парку триває бейсбольна гра. На більшості з 35 тисяч глядачів¹⁴ займається одяг. Ті, хто відразу не згоряє на смерть, дістають опіки третього ступеня¹⁵. Верхній шар шкіри облазить, оголюючи криваву дерму.

У разі опіків третього ступеня, щоб уникнути смерті, потрібна негайна спеціалізована допомога, а часто й ампутація кінцівок. Тут, у Національному парку, можливо, перебувають кілька тисяч людей, яким спершу вдалося вижити. Вони купували їжу в приміщенні чи якраз брали душ. І цим людям тепер конче необхідний догляд в опікових центрах. Але в усьому окрузі Колумбія є лише десять спеціалізованих опікових ліжок — в Опіковому центрі *MedStar* Вашингтонського госпіталю в центрі округу. А оскільки ця лікарня приблизно за 8 км на північний схід від Пентагону, вона більше не працює, та й навряд чи взагалі ще там стоїть. В Опіковому центрі ім. Джона Гопкінса в Балтиморі, за 72 км на північний схід, спеціалізованих опікових ліжок менш як двадцять, і вони вже майже заповнені. Загалом

в усіх п'ятдесяти штатах доступно лише близько 2 тисяч спеціалізованих ліжок в опікових палатах¹⁶.

Теплове випромінювання від мегатонного ядерного боєприпасу, яким атакували Пентагон, за лічені секунди завдає глибоких шкірних опіків ще приблизно мільйону людей, і 90% з них — приречені. Дослідники й учені в галузі оборони десятиліттями оцінювали масштаби¹⁷. Більшість людей не ступить і кількох кроків від місця перебування в момент детонації бомби. Це категорія «знайдені мертвими» — так її назвали спеціалісти з цивільної оборони в 1950-х роках, коли вперше провели такі жахливі обрахунки¹⁸.

«Знайдені мертвими» (Федеральне управління цивільної оборони США)

На Об'єднаній військовій базі «Анакостія-Боллінг», військовому об'єкті площею 405 га, розташованому на південний схід від Вашингтона, на протилежному березі ріки Потомак, — ще 17 тисяч жертв, зокрема майже всі співробітники штаб-квартир

Розвідувального управління Міноборони, Агентства зв'язку Білого дому, Вашингтонського відділення Берегової охорони США, ангару для гелікоптера *Marine One** і десятків інших федеральних органів національної безпеки, які ретельно охороняють¹⁹. Більшість із 4 тисяч студентів Національного університету оборони вже бездиханні або ж іще помирають. Яка трагічна іронія: саме в цьому університеті (його фінансує Пентагон, а заснували на двохсоту річницю створення США) офіцерів навчають використовувати військову тактику для встановлення американського панування в питаннях національної безпеки в усьому світі. Цей університет — не єдиний військовий виш, знищений першим ядерним ударом. Школа національної безпеки та ресурсних стратегій ім. Айзенгавера, Національний військовий коледж, Міжамериканський коледж оборони, Центр стратегічних досліджень Африки — від них і сліду не лишилося. Усю набережну — від парку Баззард-Пойнт до єпископальної церкви Святого Августина, від району Неві-Ярд до Меморіального мосту Фредеріка Дугласа — знищено дощенту.

У ХХ столітті люди створили ядерну зброю, щоб урятувати світ від зла, — у ХХІ вона може зруйнувати його. Спалити дочиста.

Термоядерний вибух — це низка складних фізичних процесів**. У спалаху від термоядерного вибуху міститься два імпульси теплового випромінювання²⁰. Перший триває частку секунди, а другий — лише кілька секунд і розжарює шкіру людини так, що вона загоряється. Ці світлові імпульси безгучні: світло не має звуку. А далі настає громовий гуркіт ударної хвилі. Потужний жар,

* *Marine One* — повітряне судно (гелікоптер) Корпусу морської піхоти США, що перевозить президента США. Зі свого боку так званий Борт №1, тобто літак Повітряних сил США, що перевозить президента США, має позивний *Air Force One*.

** Термоядерний вибух супроводжується двома вибухами, що, власне, і викликає два імпульси теплового випромінювання. Перший вибух — ядерний, він виконує роль ініціатора для створення умов для наступного — термоядерного. — Прим. наук. ред.